ПОСТОЈИ ЛИ ДОИСТА ПСИХОЛОШКИ И КУЛТУРНИ РАТ ПРОТИВ ЕВРОПЕ

Утицаји и бумеранзи

Некадашње врлине и предности европске хришћанске културе данас се, у чудном обрту судбине, директно користе против ње саме. Сукоб цивилизација постоји од антике, а Хантингтон је уновчио наручено откриће рупе на саксији. Једина разлика је у томе што данас, захваљујући мас-медијима, не побеђују најбољи

Пише: Манфред Штрикер

Хан-тиг-тон је за-ба-ван ка-да нам открива оно о ра-ту ци-ви-ли-за-ци-ја. Још једна рупа на саксији. Па тај рат се во-ди још од нај-ста-ри-је ан-ти-ке. Је-ди-на раз-ли-ка је у то-ме што, за-хва-љу-ју-ћи мас-ме-ди-ји-ма, не по-бе-ђу-је нај-бо-љи. Сто-га, грч-ка ци-ви-ли-за-ци-ја ми да-нас из-гле-да као нај-чуд-ни-ја аван-ту-ра. Ко је још про-ше-тао Ме-ди-те-ра-ном, а да ни-је во-дио по-ли-ти-ку и рат? Обра-зо-ва-ни Ри-мља-ни го-во-ри-ли су грч-ки и ла-тин-ски. Ци-це-рон нам је оста-вио грч-ке ре-чи ко-је се не на-ла-зе ни у јед-ном дру-гом тек-сту, а рим-ски де-кре-ти су об-ја-вља-ва-ни на два је-зи-ка. Се-ти-мо се та-ко-ђе Ри-мља-на ко-ји су грч-ким ро-бо-ви-ма по-ве-ра-ва-ли обра-зо-ва-ње сво-је де-це. Ако се ства-ри по-гле-да-ју из-бли-за, хриш-ћан-ство је пре-тр-пе-ло ве-ћи ути-цај грч-ке кул-ту-ре не-го је-врej-ске, по-себ-но због свог

уни-вер-зал-ног ка-рак-те-ра, док је је-врej-ска кул-ту-ра би-ла пле-мен-ска.

СТУБОВИ ИСТИНЕ

Вр-ло је ве-ро-ват-но да је бит-ни еле-мент, мо-жда до-ми-нан-тан у грч-кој кул-ту-ри, био пош-то-ва-ње исти-не, без ко-је ни Ри-мља-ни не би мо-гли да бу-ду спо-соб-ни да упра-вља-ју та-ко ве-ли-ком им-пе-ри-јом.

На-су-прот то-ме, ак-ту-ел-ном ци-ви-ли-за-ци-јом до-ми-ни-ра-ју ла-жи и об-ма-не, по-чев од нај-ви-ших по-ли-тич-ких вр-хо-ва др-жа-ве. Гра-ђа-нин „из ба-зе" не мо-же да ве-ру-је ни у шта, све мо-ра да пре-и-спи-ту-је, и то уто-ли-ко ви-ше уко-ли-ко су ства-ри бли-же др-жа-ви. Про-фе-сор пси-хи-ја-три-је мо-же да-нас да бу-де пра-ви шар-ла-тан, а пред-сед-ник апе-ла-ци-о-ног су-да или адво-кат да бу-ду ко-рум-пи-ра-ни.

Пре-ма не-дав-ној ан-ке-ти у 25 европ-ских зе-ма-ља, са-мо 48 од-сто Евро-пља-на би ука-за-ло по-ве-ре-ње Европ-ској ко-ми-си-ји, од-но-сно ор-га-ну ко-ме су на-ци-о-нал-ни пар-ла-мен-ти пре-пу-сти-ли суд-би-ну сво-јих зе-ма-ља, док би са-мо 52 од-сто да-ло по-ве-ре-ње Европ-ском пар-ла-мен-ту.

Ако је пош-то-ва-ње исти-не би-ло нај-ва-жни-ји фак-тор из-град-ње ве-ро-до-стој-не европ-ске кул-ту-ре, пре-о-вла-да-ва-ју-ће ко-риш-ће-ње об-ма-не би-ће раз-лог и об-јаш-ње-ње ње-ног униш-те-ња.

У сва-ком слу-ча-ју рат кул-ту-ра је и да-нас у то-ку, ја-чи но ика-да. Ту су кул-ту-ре ко-је би-ва-ју по-бе-ђе-не и кул-ту-ре ко-је по-бе-ђу-ју. Кул-ту-ре ко-је из-гле-да да по-бе-ђу-ју уопште то не по-сти-жу пре-сти-жом ка-кав је не-ка-да има-ла грч-ка кул-ту-ра и ко-ји још

увек има европ-ска кул-ту-ра, већ то по-сти-жу пу-тем мас-ме-ди-ја и по-ли-ти-ке.

Јед-но од сред-ста-ва овог ра-та је-сте униш-та-ва-ње ими-џа на-ро-да не са-мо у очи-ма дру-гих на-ро-да, већ, на-ро-чи-то, у очи-ма њих са-мих. Нај-у-пе-ча-тљи-ви-ји при-мер је не-сум-њи-во не-мач-ки на-род. „Umeziehung" за-по-че-то по-сле 1945. го-ди-не уз присуство оку-па-ци-о-них тру-па- – тру-па- за пре-ва-спи-та-ва-ње – има-ло је, на пси-хо-лош-ком пла-ну, ефек-те ко-је Мор-га-нов план ни-је имао на фи-зич-ком у Не-мач-кој. Јер Мор-га-нов план, ко-ји је пот-пи-сао Чер-чил у за-ме-ну за аме-рич-ку фи-нан-сиј-ску по-моћ за опо-ра-вак Ве-ли-ке Бри-та-ни-је и њe-не им-пе-ри-је, спре-чи-ла је ен-гле-ска ели-та чим је об-ја-вљен – Ве-ли-ка Бри-та-ни-ја је та-да још има-ла ели-ту. (Су-де-ћи по не-мач-кој ко-ла-бо-ра-ци-ји, у том по-гле-ду, мо-же се кон-ста-то-ва-ти ко-ли-ко је увек ла-ко сва-ком оку-па-то-ру да на-ђе са-рад-ни-ке у оку-пи-ра-ној зе-мљи, као да-нас у Ира-ку. Уоста-лом, мо-же се ре-ћи да су вла-сти у са-вре-ме-ним де-мо-кра-ти-ја-ма по-ста-ле ко-ла-бо-ра-ци-о-ни-сти ло-би-ја).

ГРЕШНОСТ КАО ИНСТРУМЕНТ

У овом ра-ту кул-ту-ра по-го-ђе-на је и хриш-ћан-ска кул-ту-ра, и то у сво-ју Ахи-ло-ву пе-ту ко-ју пред-ста-вља пре-те-ра-ни осе-ћај греш-ност. Чи-ни се, чак, да је ти-ме све ви-ше по-бе-ђе-на. Греш-ност чо-ве-ка од ње-го-вог ро-ђе-ња, он-да ка-да га је Тво-рац хриш-ћа-на сма-трао сво-јим са-вр-ше-ним де-лом, чи-ни ми се да је јед-на од нај-за-чу-ђу-ју-ћих про-ме-на ко-ју је људ-ска ру-ка уне-ла у то де-ло. И све док су то сред-ство ко-ри-сти-ли са-мо цр-ква и свеш-те-ни-ци, оно је, ве-ро-ват-но, пру-жа-ло и не-ке пред-но-сти. Али, да-нас је то сред-ство па-ло у не-при-ја-тељ-ске ру-ке ко-је га ко-ри-сте про-тив хриш-ћан-ске ци-ви-ли-за-ци-је. А сва та сред-ства кул-тур-не де-струк-ци-је нај-ја-че су ко-риш-ће-на баш про-тив не-мач-ког на-ро-да.

Да ли је то до-вољ-но да се под-се-те Нем-ци да Евро-пља-ни има-ју, за са-да, још увек нај-бо-љу кул-ту-ру на све-ту, као Гр-ци не-ка-да, али без по-ли-тич-ких и вој-них при-ти-са-ка? То је кул-ту-ра ко-ју, у овом ча-су, ими-ти-ра це-ли свет. По-сто-је,

уоста-лом, ре-чи-ти зна-ци, као што је ими-ти-ра-ње европ-ског на-чи-на жи-во-та. На то под-се-ћа-ју и рим-ске то-ге ко-је још увек но-се свеш-те-ни-ци, су-ди-је и адво-ка-ти. **<**

(Октобар 2005)